

БОЈАН БЕМ
BOJAN BEM

КЛЕСАНЕ СТЕНЕ – БЕТОНСКИ БЛОКОВИ

МАРТ - АПРИЛ 2019.

CARVED STONES – CONCRETE BLOCKS

MARCH - APRIL 2019

...За мене је све у протицању, али у том смислу што ја надлећем тај мој призор, који постепено, у слојевима испуњавам светлошћу...

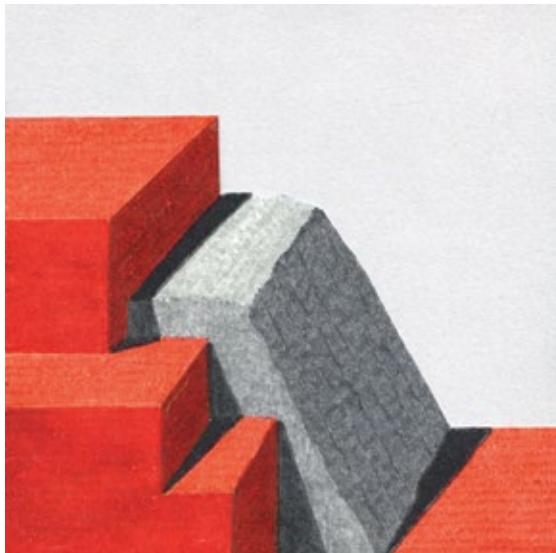
Бојан Бем

Из текста "Медијска репозиционирања слике", Јасмина Чубрило, Фондација Вујичић, Београд 2016.

...From me, everything lies in an efflux, in a sense that I fly over that scene of mine and in layers, I fill it in with light...

Bojan Bem

From a text "Media repositioning of a painting", Jasmina Čubrilo, Vujičić Foundation, Belgrade 2016

Радови из серије *Клесане стене* су димензија 10x10cm, комбинована техника, 1991-95.
Радови из серије *Бетонски блокови* су димензија 16x21cm, дигитални принт, 2017-19.

Artworks from the series *Carved Stones* are 10x10cm, mixed media, 1991-95
Artworks from the series *Concrete Blocks* are 16x21cm, digital prints, 2017-19

О циклусима Бојана Бема „Клесане стене – Бетонски блокови“

On Bojan Bem's Cycles “Carved Stones” and “Concrete Blocks”

У радовима Бојана Бема празни простори временом су апсорбовали потенцијалне актере и трагове њихових делатних акција, који су сада сведени само на свој геофизички опис и апстрактни инвентар. Изоловане стене, удубине и каменоломи, трагови ерозије и светlostи који су дефинисали нове формације тла, суперпонирани лавиринти, њихове сенке и исцртани граничници без назнака перспективе, енigmатичне представе камених степеништа, басенских отвора и њихових „припитомљених вода“, простори опипљиве тишине, смењују се, као у различитим секвенцама отвореног сна или стању изоловане будности.

Стеновита или бетонска конфигурација предела, која обично заузима централну партицију, дефинисана је увек из доњег левог угла слике и праћена визуелним упадом динамичне дијагонале – у пријањајућем клизењу „невидљиве сile“ из горњег или бочног десног ракурса. Тек заједно, ова два очишка у Бемовом раду, сустичу се у јединствени фокус слике, заокружујући специфичну економију „објаве присуства“. Конвенција средњовековног религиозног сликарства, којим се овакав фокус често организује у „место одигравања чуда“, као да је у Бемовој интерпретацији прерасла у место стално одлаганог чуда или пре попришта серије апстрактних догађаја са посебним значењем за самог аутора. На њиховом месту укрштају се „линије сила“ различитог порекла, размењују чинови чулне пер-

In the works of Bojan Bem, empty spaces have absorbed potential protagonists and traces of their actions over time, and they are now reduced only to their geo-physical description and abstract inventory. Isolated rocks, crevices and quarries, traces of erosion and light that have defined new ground formations, superimposed labyrinths, their shadows and plotted confiners with no designation of perspective, enigmatic presentations of stone staircases, basin holes and their “tamed waters”, space of a tangible silence, take turns, just like in a different sequences of an open dream or a state of an isolated vigilance.

A rocky or a concrete configuration of the landscape, that usually takes a central position, is always defined from the lower left angle of the painting and is followed by a visual intrusion of a dynamic diagonal – in an adhesive sliding of an “invisible force” from the upper or right side angle. Only together, the two points of view in Bem's work, are creating the unique focus of the painting, rounding up a specific economy of the “announcement of the presence”. A convention of the medieval religious art that organizes this kind of focus into a “place of miracles” seems to become a place of perpetual miracle postponement or even more a scene of a series of some abstract events in Bem's interpretation, with a special meaning for the author himself. In their place “the lines of the forces” of a different origin intersect, fragments of sensorial memory and the history of events are interchanged; their dynamic remains irreducible

цепције и догађајне историје, чија динамика остаје несводива на неку јединствену енигму живота (сликарства) и његове креације.

Ова поларизујућа и амбивалентна топографија места „сугестивног присуства“ задржана је у два циклуса радова представљених на изложби у галерији Б2. У циклусу цртежа под називом *Клесане стене*, насталог између 1991-95. и у најновијој серији фотографија под називом *Бетонски блокови* (2017-19). Омамљујући упади тоталног светла и готово опипљиво присуство ваздуха, сугерисани су пратећим ритмовима чистих визуелних сензација у његовим најновијим радовима. Како у оквиру конвенционалне или фотографске (*Клесане стене и Бетонски блокови*), тако и у оквиру покретне слике, видео инсталације под називом *Каденце* настале 2010, ови елементи временом постају све важнији материјални и концептуални носиоци Бемових дела који формирају овај јединствен простор „апстрактног догађаја“. Посебно феномен ваздуха и даха када се у његовом раду испостављају као одсуство или присуство ове *materiae primae*, услова опстанка афективних стања и њихове отворене чулности, као ултимативни медиј саме перцепције.

Кроз брижљиво одабране секвенце – конвенционалне, фотографске или видео слике – пратимо овај опипљиви пут укруштања сила који бележи смењиве циклусе природе, делова дана и годишњих доба, ритмове светлосних мена и сенки, струјање ваздуха, али и целе серије апстрактних догађаја. Ови последњи као да се аутентично разрешавају једино у времену размењених мандата живота органског са саставима минеролошког света, живе и покретне, наспрам егзистенције непокретних ствари, у времену јединственог уметничког произвођења материје светла и ваздуха, артикулисаног звука са оним заглушујуће тишине, трагова ишчезлог присуства у сусрету са наступањем ишчекујућих догађаја.

to some unique enigma of life (painting) and its creation.

This polarizing and ambivalent topography of a place “of a suggestive presence” remains in two cycles of his work exhibited in Gallery B2. In a cycle of drawings titled *Carved Stones*, dated between 1991 and 1995, and in the latest series of photography titled *Concrete Blocks* (2017-19). The dazzling intrusions of light and almost tangible presence of air are suggested by back up rhythms of pure visual sensations in his latest works. Over time, these elements have become more and more important materials and conceptual bearers of Bem’s work forming this unique space of “an abstract event”, both in his conventional or photographic work (*Carved Stones* and *Concrete Blocks*), but also within the moving pictures, in his video instalation titled *Cadences* dated 2010. The phenomena of air and breath especially when manifested in his work as absence or presence of this *materiae primae*, are the survival condition of the affective states and their open sensuality, an ultimate medium of a perception itself.

Through the carefully selected sequences – conventional, photographic or video images – we follow this tangible intersection of forces that reflect the changeable cycles of nature, parts of the days and seasons, rhythms of lights and shadows, air flows, but also the entire series of abstract events. The last ones seem to be authentically resolved only in time of exchanged mandates of organic life with the mineral world, live and mobile, in opposition of the existence of the immovable things, in time of an unique artistic creation of a matter of light and air, articulated sound with that of deafening silence, traces of a vanished presence encountering the occurrence of events awaited.

Мекгафин или истраживање празнине

MacGuffin or Exploring the Emptiness

"Не постоји тако нешто као што је празан простор или празно време. ... Човек који уђе у глуву собу, собу која је тиха колико је то технолошки могуће, чује тамо два звука, један високи и један дубок: високи је рад слушаочевог нервног система, а дубоки је циркулација његове крви. Показује се да има звукова који се чују вечно, ако постоје уши да их чују."

Џон Кејџ

Нешто се увек подаје погледу, нешто увек гледа да би било виђено, али, замка коју објект поставља погледу најчешће функционише као непремостица препрека у истраживању празнине. Како поглед упада у ту клопку? Најчешће тако што је у тренутку увезан на безбреж прикључака, као што то, у својој анализи Веласкезове (Velasquez) *Младе племићке*, показује Фуко (Foucault). („Гледалац види како његова невидљивост постаје видљива за сликара и, транспонована у слику, дефинитивно невидљива за њега самог.“) Управо кроз ту игру бескрајних преплитања и увезивања, поглед постаје заробљеник контекста. Истраживање празнине најчешће је надомештено уживањем у контексту.

Последњих година рад Бојана Бема као да је окренут још радикалнијем покушају да ослободи поглед од те замке контекста у коју је ухваћен. Али, за то није довољна пукота редукција, није довољно само свести присуство објекта у неком простору на

"There is no such thing as an empty space or an empty time. ... A man that enters an anechoic chamber, a room as silent as technically possible, can hear two sounds there, one high and one low: the high one is his nervous system in operation, the low one his blood in circulation. It shows that sounds are there perpetually, if there are some ears to hear them."

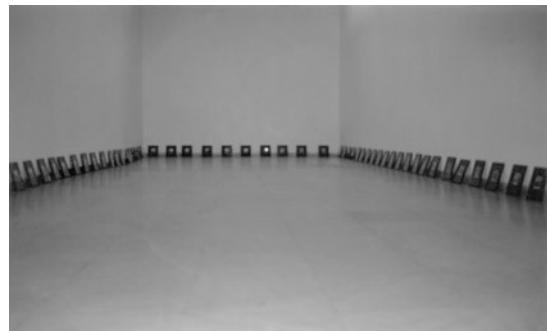
John Cage

Something is always presented to the view; something is always looking to be seen. However, the trap the object has placed for the view is most often working as an insurmountable obstacle in exploring the emptiness. How is it that the view is falling into that trap? Most often, it is connected in to a countless number of plugs, just as Foucault shows us in his analyses of Velasquez's *Les Meninas*. ("The viewer sees his invisibility becoming visible to the painter and, transported into the painting, definitely invisible to himself.") Through that exact game of perpetual interweaving and binding, a view becomes the prisoner of a context. Exploration of the emptiness is most often compensated by the enjoyment in the context.

The work of Bojan Bem seems to be, during the last years, devoted to an even more radical attempt to liberate the view of that context trap it has been caught in. But a mere reduction does not suffice the cause, it is not enough to reduce the presence of the object in a space to the minimum. That kind of visual logic leads to vulgarity, a linear

најмању могућу меру. Таква визуелна логика робује вулгарном, линеарном разумевању просторно-временске структуре. Да би се оцртала празнина неопходно је разоткрити нешто од безсаджајности објекта, његову ништавност, како би се то што, иначе, функционише као замка, трансформисало у нешто што све компоненте извесног стања ствари доводи у исту раван и чини наизглед једнако важним. Парадокс присуства таквог објекта је управо у томе што омогућава да се сагледа одсуство свих објеката, свих виртуалних приклучака и мрежа, без чега би се иначе тешко могло говорити о празнини.

Функција оваквог објекта је слична ономе што Хичкок (Hitchcock), у својим разговорима са Трифоом (Triffaut), назива Мекгафином (MacGuffin). Довољно је замислити разговор између два човека у возу. Један каже другом: „Шта има у том пакету који сте ставили у мрежу изнад седишта?“ Други: „Ах, то! То је Мекгафин.“ Онда први: „Шта је то Мекгафин?“ Други: „Е. па, лепо, то је апарат за хватање

Припрема изложбе у Галерији Дома омладине Београда, 1995.
Preparation of the exhibition in the Gallery of Belgrade Youth Centre, 1995

лавова у планинама Адирондака.“ Први: „Али, нема лавова у Адирондаку.“ Тада дуги закључује: „У том случају, то није Мекгафин.“ У наставку Хичкок објашњава како му се у раду са сценаристима увек дешавао један необичан феномен јер они показују склоност да сву своју пажњу посвете Мекгафин, тако да је он принуђен

understanding of the space-time structure. In order to outline the emptiness it is necessary to uncover some of its insubstantiality, its nullity, in order to transform what is usually functioning as a trap into something that brings all components of a certain state into the same plane and makes it seemingly equally important. The paradox of the presence of such an object is exactly in the fact that it enables us to perceive the absence of all objects; all virtual plugs and nets, and without it, it would be hard to talk about the emptiness.

A function of an object such as this is similar to what Hitchcock, in his dialogues with Triffaut, calls MacGuffinom. *Let us imagine a dialogue between two men in a train. One man says, "What's in that package up there in the baggage rack?" The other answers, "Oh, that's a MacGuffin." The first one asks, "What's a MacGuffin?" "Well," the other man says, "it's an apparatus for trapping lions in the Adirondack." The first man says, "But there are no lions in the Adirondack," and the other one answers, "Well then, that's no MacGuffin!"* Thereafter, Hitchcock explains

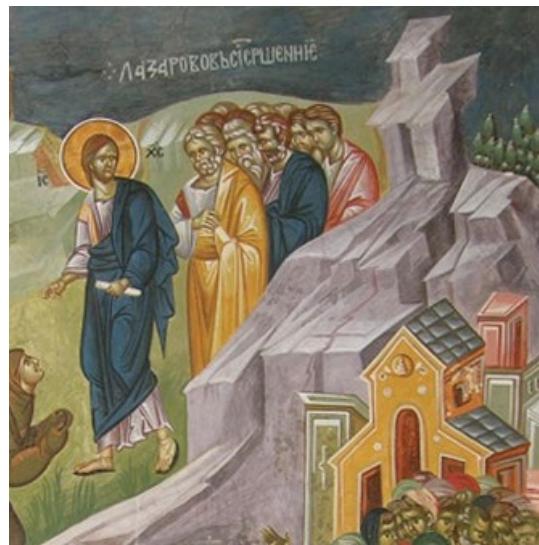

Поставка изложбе у Галерији Дома омладине Београда, 1995.
Exhibition setup in the Gallery of Belgrade Youth Centre, 1995

that a curious phenomenon always happened to him when working with the scriptwriters because they tended to give their attention to MacGuffin and he was forced to explain that there is no significance in the matter, that there is no need for MacGuffin to be too serious etc.

да им објашњава да то нема никаквог значаја, да нема потребе да Мекгафин буде сувише озбиљан и сл.

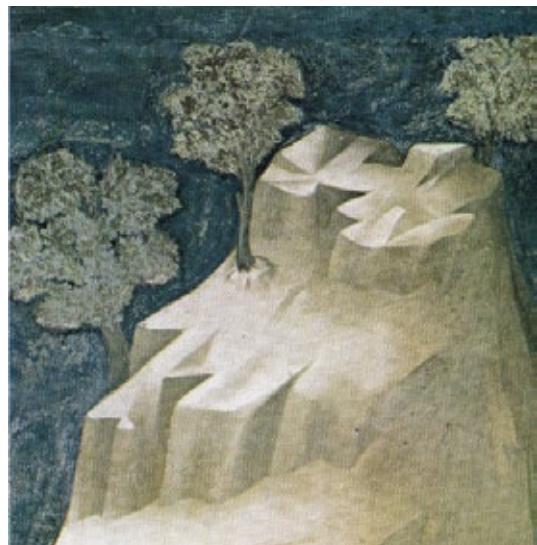
Могло би се рећи да објекти као што су терени за тенис, пси, лавиринти, или као у последње време, комади исклесаних стена, у сликама Бојана Бема имају функцију попут оне коју има Мекгафин. Они су конститутивни моменти празнине,

Васкрсење Лазарево, Грачаница, детаљ
Resurrection of Lazarus, Gračanica monastery, detail

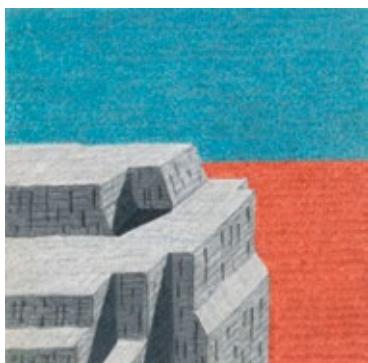
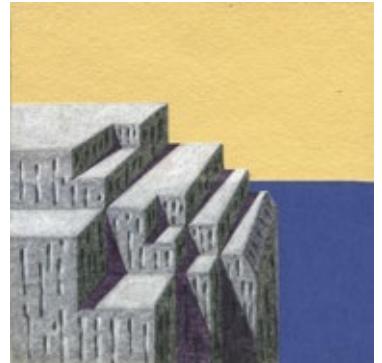
тачка око које се структурира празнине, али истовремено и потврда да „не постоји тако нешто као што је празан простор или празно време“. За разумевање празнине неопходан је неки објект, неки шум, нешто што ремети њену чистоћу јер у супротном случају она измиче свакој рецепцији. Због тога је потреба да се тим објектима прида већи значај од пукотине кроз коју се може тек провирити у празнину, симптом некакве фобичности, извесног страха од празнине. Отуда су виртуелне расправе – о томе да ли су у питању расни пси и који, да ли је пас над лавиринтом заправо Дедалов кућни љубимац и да ли су комади клесаних стена фрактати Вавилонске куле након излива божанског гнева – сасвим легитимне. Јер, ипак „...Мекгафин није ништа. Ја сам у то уверен, али из искуства знам да је врло тешко у то уверити друге.“

One could say that the objects such as tennis courts, dogs, labyrinths, or lately, pieces of a carved stones, in the works of Bojan Bem have a MacGuffin function. They are the constituent moments of emptiness, a point around the emptiness is structured, but at the same time they are also a confirmation that “there is no such thing as an empty space or an empty time”. To understand the emptiness it is necessary to have an object,

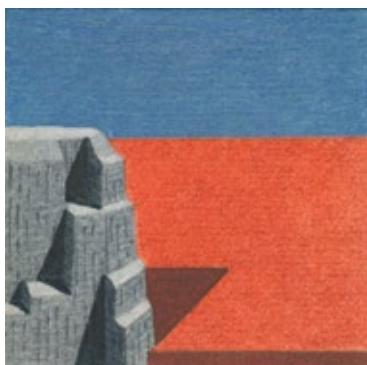
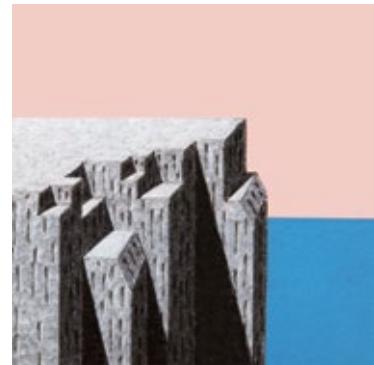
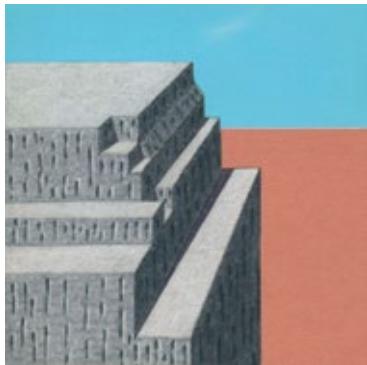

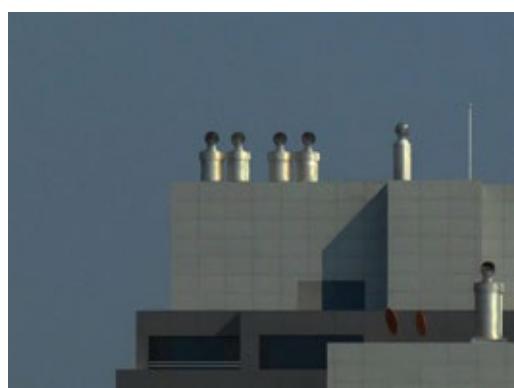
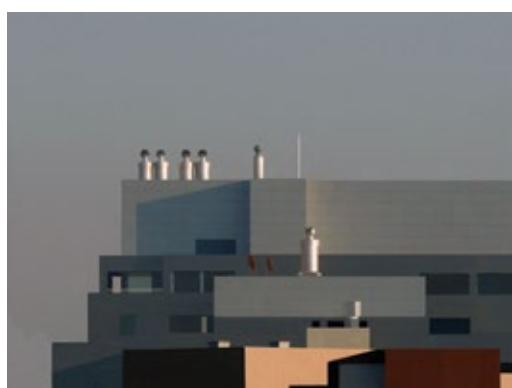
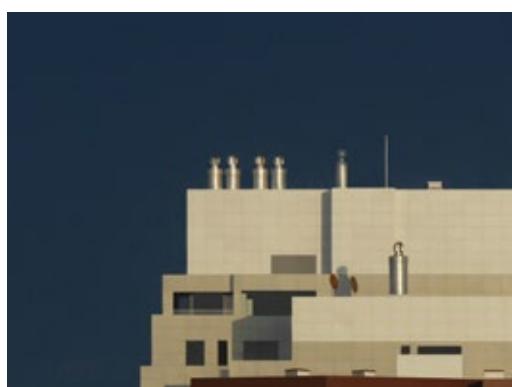
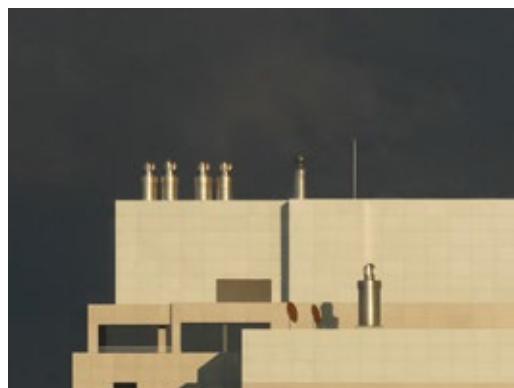
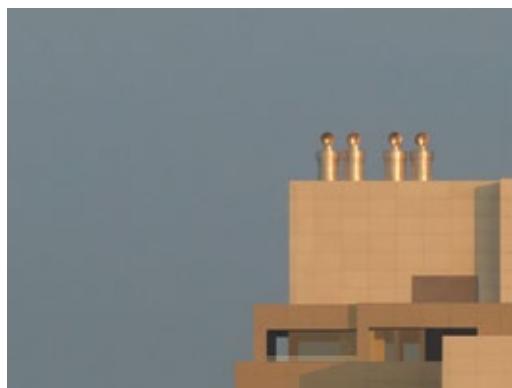
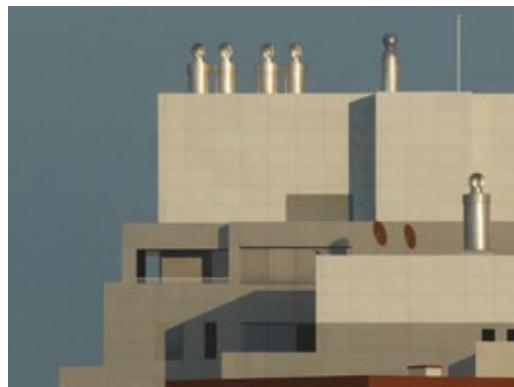
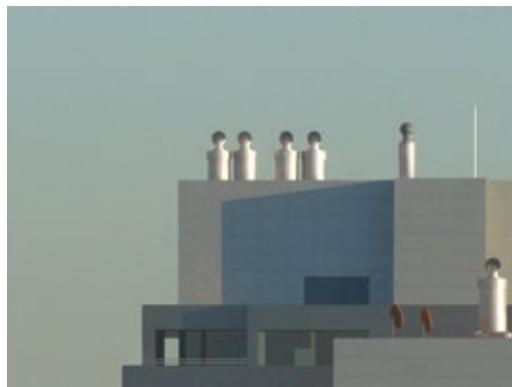
Ђото, Стигматизовње Св. Фрање, детаљ, Асизи
Gioto, Stigmatization of St. Francis, detail, Assisi

a rustle, something that disturbs its purity lest it slip from any reception. That is why we need to give these objects a significance bigger than the crack through one can peep into the emptiness, a symptom of some kind of phobia, a certain fear of emptiness. That is why the virtual discussions – if these are the pedigree dogs and what bread they are, if the dog above the labyrinth is actually Daedalus' pet and whether the pieces of carved stones are actually the pieces of the Tower of Babel left after the effusion of divine wrath – are quite legitimate. Cause, after all, "...MacGuffin is actually nothing at all. I am convinced in it but from experience I know it is very difficult to convince others."

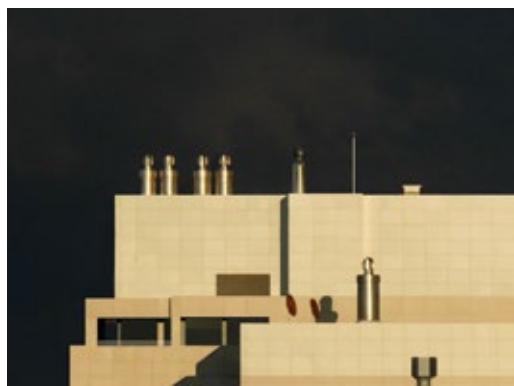
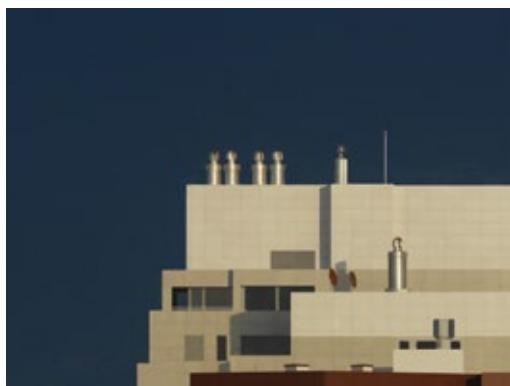
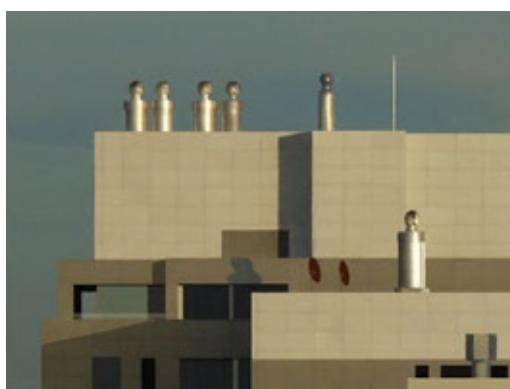
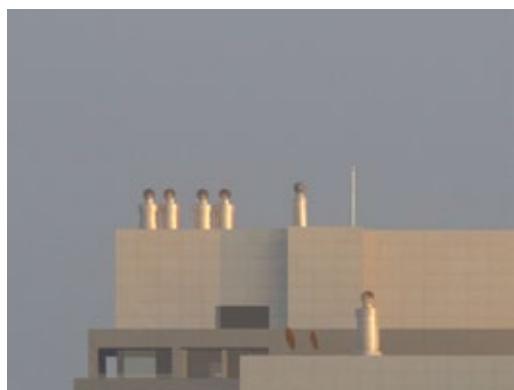
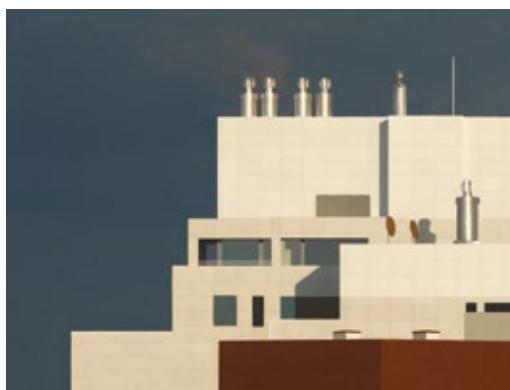
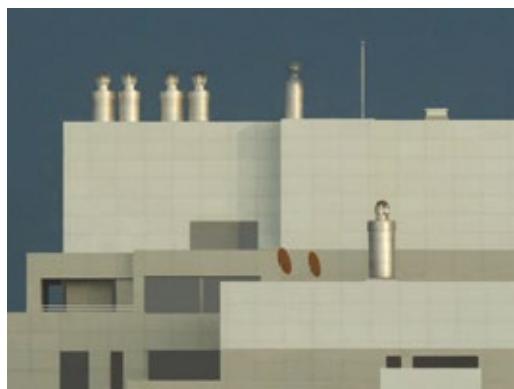
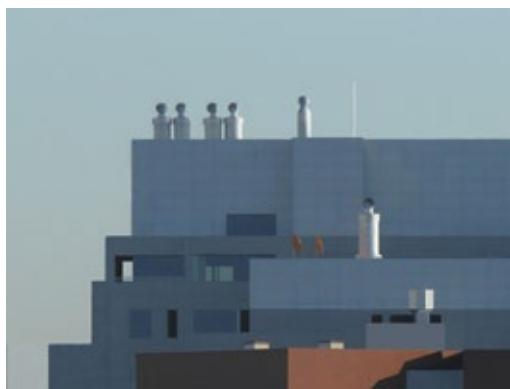

Клесане стене / Carved Stones

Бетонски блокови / Concrete Blocks

Клесане стене / Carved Stones

БОЈАН БЕМ

Рођен у Београду 1936. Дипломирао на београдском Филозофском факултету – група за историју уметности 1962.
Живи и ради у Београду.

САМОСТАЛНЕ ИЗЛОЖБЕ

2015. *Годишња доба* (фотографије-слайд пројекција), Галерија савремене уметности, Суботица
2015. *Годишња доба* (фотографије-слайд пројекција), Галерија културног центра, Београд
2010. *Каденце* (видео рад), Галерија Културног центра, Београд
2002. *Слике и цртежи*, Модерна галерија, Лазаревац
2002. *Б. Иљовски, Б. Бем и Ђ. Црнчевић*, Салон Музеја савремене уметности, Београд
2000. *Ретроспективна изложба цртежа*, Местна галерија, Љубљана
2000. *Цртежи*, Галерија Миклова Хиша, Рибница
2000. *Цртежи*, Галерија Жула, Марибор
1998. *Ретроспективна изложба цртежа*, Галерија Хаос, Београд
1995. Галерија Дома омладине, Београд
1991. *Gallerie Le desert Imaginaire*, Saint Guilleme-le-Desert, Француска
1991. Галерија Equrna, Љубљана
1991. Галерија Лоза и Галерија медуза (Обалне галерије – Пиран), Копар
1991. Галерија друштва за културну сарадњу Југославија-Француска, Сарајево
1990. Салон Музеја савремене уметности, Београд
1988. *Espace des Arts*, Chalon-sur-Saône, Француска
1979. Галерија Медуза, Копар
1979. Мала галерија, Љубљана
1977. Мали ликовни салон, Нови сад
1977. Салон Музеја савремене уметности, Београд
1976. Галерија Себастијан, Дубровник
1975. *Galleria L'Argentario*, Тренто
1974. *Galleria del Cavallino*, Венеција
1971. Галерија Дома омладине, Београд
1970. Галерија Трибине младих (са Пепом Паščан), Нови Сад
1969. Галерија КНУ (са Пепом Паščан), Београд

BOJAN BEM

He was born in 1936 in Belgrade. He graduated Art History at the Faculty of Philosophy in Belgrade. Lives and works in Belgrade.

INDIVIDUAL EXHIBITIONS

- 2015 *Seasons* (photography-slide projection), Contemporary Art Gallery, Subotica
- 2015 *Seasons* (photography-slide projection), Cultural Centre Gallery, Belgrade
- 2010 *Cadences* (video), Cultural Centre Gallery, Belgrade
- 2002 *Paintings and Drawings*, Modern Gallery, Lazarevac
- 2002 *B. Ilijovski, B. Be mi Đ.Crnčević, Salon of the Museum of Contemporary Art*, Belgrade
- 2000 Retrospective Exhibition of Drawings, City Art Gallery, Ljubljana
- 2000 *Drawings*, Gallery Miklova hiša, Ribnica
- 2000 *Drawings*, Gallery Žula, Maribor
- 1998 Retrospective Exhibition of Drawings, Gallery Chaos, Belgrade
- 1995 Gallery of Belgrade Youth Centre, Belgrade
- 1991 *Gallerie Le desert Imaginaire*, Saint Guilleme-le-Desert, France
- 1991 *Gallery Equrna*, Ljubljana
- 1991 *Gallery Loža and Gallery Meduza* (Coastal gallery – Piran), Koper
- 1991 *Gallery of the Association for Cultural Cooperation Yugoslavia – France*, Sarajevo
- 1990 *Salon of the Museum of Contemporary Art*, Belgrade
- 1988 *Espace des Arts*, Chalon-sur-Saône, France
- 1979 *Gallery Meduza*, Koper
- 1979 *Small Gallery (Mala galerija)*, Ljubljana
- 1977 *Small Art Salon*, Novi Sad
- 1977 *Salon of the Museum of Contemporary Art*, Belgrade
- 1976 *Gallery Sebastian*, Dubrovnik
- 1975 *Galleria L'Argentario*, Trento
- 1974 *Galleria del Cavallino*, Venice
- 1971 *Gallery of Belgrade Youth Centre*, Belgrade
- 1970 *Tribune of Youth Gallery* (with Pepa Paščan), Novi Sad
- 1969 *Gallery KNU* (with Pepa Paščan), Belgrade

НАГРАДЕ

2011. Политикна награда из Фонда Владислав Рибникар за најбољу изложбу у 2010. години, Каденце, одржаној у Галерији Културног центра Београда
1998. Плакета Бојану Бему за стваралачке успехе у 1998. години, Скупштина УЛУПУДС-а, Београд
1995. Изложба месеца (за излагање у Галерији Дома омладине у Београду), Студио Б и Југословенска галерија уметничких дела, Београд
1991. Изложба месеца (за излагање у Салону Музеја савремене уметности у Београду), Студио Б и Југословенска галерија уметничких дела, Београд
1991. Награда СИЗ културе Београда за најбољу изложбу у 1990. години, Београд
1978. Награда радничког савета, Х Меморијал Надежде Петровић, Чачак
1977. Откупна награда, VIII јесењи салон, Бања Лука
1970. Откупна награда, Плави салон, Задар

ДЕЛА У КОЛЕКЦИЈАМА

Дела му се налазе у Музеју савремене уметности, Народном музеју, Јеврејском музеју, Музеју Центтер у Београду, Галерији БИХ у Сарајеву, Музеју савремене уметности у Бањалуци, Народном музеју у Задру, Галерији у Мотовуну, NLB Art Collection у Љубљани, Галерији Жула у Марибору, Ликовној колонији у Струмици, Galleria del Cavallino у Венецији, Galleria d'Arte L'Argentario у Тренту, FRAC у Стразбуру итд. Такође, слике и цртежи му се налазе у многим приватним колекцијама у Србији, Словенији, Италији, Француској итд.

УВИД У БИБЛИОГРАФИЈУ

О његовим радовима су писали многи угледни критичари, теоретичари и новинари у земљи и иностранству:

Л. Трифуновић, Љ. Глигоријевић, С. Ђелић, Б. Тирнанић, С. Ристић, С. Вуковић, Д. Ђорђевић, М. Б. Протић, А. Челебоновић, Ј. Денегри, Б. Погачник, С. Новаковић, И. Суботић, З. Маркуш, Б. Рајчевић, К. Богдановић, Н. Кусовац, П. Васић, С. Бошњак, Ђ. Кадијевић, Ј. Винтерхалтер, О. Толнај, А. Бегић, Ј. Деспотовић, А. Басин, Д. Сретеновић, Ж. Л. Шефер, Н. Шуица, Е. Мишо, А. Тишма, М. Продановић, Л. Мереник, Ј. Мижкуж, М. Влајић, М. Мартић, А. Е. Бјелица Младеновић, Љ. Ђинкул, Б. Љубишић, С. Поповић, Ј. Чекић, Ј. Чубрило, Ј. Кривокапић итд.

AWARDS

- 2011 Politika's Award by the Vladislav Ribnikar Fund for the best exhibition in 2010, Cadences, Cultural Centre Gallery, Belgrade
- 1998 Plaque for Bojan Bem for the creative achievements in 1998, ULUPUDS Assembly, Belgrade
- 1995 *Exhibition of the Month* (for exhibition at the Gallery of Belgrade Youth Centre) Studio B and the Yugoslav Gallery of Art, Belgrade
- 1991 *Exhibition of the Month* (for exhibition at the *Salon of the Museum of Contemporary Art*, Belgrade), Studio B and the Yugoslav Gallery of Art, Belgrade
- 1991 Cultural "SIZ" of Belgrade Award for the best exhibition in 1990, Belgrade
- 1978 Award of the Workers' Council, Nadežda Petrović Memorial, Čačak
- 1977 Redemptory Award, VIII Autumn Salon, Banja Luka
- 1970 Redemptory Award, Blue Salon, Zadar

WORKS IN COLLECTIONS

His works are part of the collections of Museum of Contemporary Art, National Museum, Jewish Museum, Zepter Museum in Belgrade, Gallery BIH in Sarajevo, Museum of Contemporary Art in Banja Luka, National Museum in Zadar, Gallery in Motovun, NLB Art Collection in Ljubljana, Gallery Žula in Maribor, Art Colony in Strumica, Galleria del Cavallino in Venice, Galleria d'Arte L'Argentario in Trent, FRAC in Strasbourg etc. His paintings and drawings are also part of many private collections in Serbia, Slovenia, Italy, France etc.

BIBLIOGRAPHY INSIGHT

Many of the respected critics and theorist at home and abroad have written about his work:

L. Trifunović, Lj. Gligorijević, S. Ćelić, B. Tirkanić, S. Ristić, S. Vuković, D. Đorđević, M. B. Protić, A. Čelebonović, J. Denegri, B. Pogačnik, S. Novaković, I. Subotić, Z. Markuš, B. Rajčević, K. Bogdanović, N. Kusovac, P. Vasić, S. Bošnjak, Đ. Kadijević, J. Vinterhalter, O. Tolnaj, A. Begić, J. Despotović, A. Basin, D. Sretenović, J. L. Schefer, N. Šuica, E. Michaud, A. Tišma, M. Prodanović, L. Merenik, J. Mikuž, M. Vlajić, M. Martić, A. E. Bjelica Mladenović, Lj. Činkul, B. Ljubišić, S. Popović, J. Čekić, J. Čubrilo, J. Krivokapić etc.

Издавач:
Галерија Б2
Балканска 2
11000 Београд, Србија
тел: +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

За издавача:
Драган Стојадиновић

Савет галерије:
Драгица Вуковић
Оливера Парлић Каражанковић
Александар Келић

Организација и продукција:
Аља Сувачаров

Текст:
Јелена Кривокапић
Јован Чекић

Превод текста:
Аља Сувачаров

Прелом каталога:
Жолт Ковач

Фотографија:
Владимир Поповић

Штампарија:
Byzart digital print, Београд

Тираж:
300

Publisher:
Gallery B2
Balkanska 2
11000 Belgrade, Serbia
tel: +381 11 20 55 017
e-mail: galerija@b2.rs
web: www.galerijab2.rs

For Publisher:
Dragan Stojadinović

Gallery Council:
Dragica Vuković
Olivera Parlić Karajanković
Aleksandar Kelić

Organization and Production:
Alja Suvačarov

Text:
Jelena Krivokapić
Jovan Čekić

Translation:
Alja Suvačarov

Layout:
Žolt Kovač

Photography:
Vladimir Popović

Printed by:
Byzart digital print, Beograd

Circulation:
300

Аутор се захвальује Марији
Драгојловић и фирмам Digital
Printing Center (посебно Марку
Бојовићу) на помоћи током
продукције радова

Artist would like to thank Marija
Dragoјlović and Digital Printing
Center company (especially
Marko Bojović) for their support
during the production of the
artworks.

CIP - Каталогизација у публикацији Народна библиотека Србије, Београд

7.071/072:929 Бем Б.(083.824)
75(497.11)"19/20"(083.824)

БЕМ, Бојан, 1936-

Бојан Бем : клесане стене - бетонски блокови : март - април 2019. / [текст
Јелена Кривокапић, Јован Чекић ; превод текста Аља Сувачаров ; фотографија
Владимир Поповић] = Bojan Bem : carved stones - concrete blocks : march - april
2019 / [text Jelena Krivokapić, Jovan Čekić ; translation Alja Suvačarov ; photography
Vladimir Popović]. - Београд : Галерија Б2 = Belgrade : Gallery B2, 2019 (Београд :
Byzart). - 15 стр. : репродукције ; 25 см

Упоредо срп. текст и енгл. превод. - Тираж 300. - Бојан Бем: стр. 14-15.

ISBN 978-86-6054-003-6

а) Бем, Бојан (1936-) - Слике - Изложбени каталоги COBISS.SR-ID 274319372